

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 13 Lutego v. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 4 lutego.

Podług gazety senackiej z dnia 4 stycznia, przez Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu pod dniem 11 stycznia, podpółkownik wojsk polskich, Ludwik Jelski, mianowany członkiem komisyyi spraw radziwiłłowskich, na miejscu zmarłego członka Xiążęcia Puzyny.

Taż gazeta ogłosiła następującą opinią Rady Państwa:

Rada Państwa w departamentach połączonych: praw i spraw cywilnych i na powszechnem zebraniu, roztrząsała wniesione, na Rozkaz Najwyższy przedstawienie moskiewskiego wojennego generała gubernatora o stanowieniu w sprawach uczynkowych.

Zamiast przesyłania spraw takowych na rewizyę do izb kryminalnych, podaje się stanowić względem nich ostatecznie w sądach pierwszej instancyi.

Rada państwa na departamentach połączonych: praw i spraw cywilnych i na powszechnem zebraniu, rozważała, iż Ukazem Rządzącego Senatu z dnia 18 lutego 1798 roku przepisano: sprawy o przestępstwa, połączone wedle praw z odebraniem życia albo uczciwości, albo z karą publiczną, odsyłać z policyi do niższych miejsc sądowych, a z nich do izby sądu kryminalnego dla rewizyi, w takich nawet zdarzeniach, kiedy po uczynionym wysłedzeniu nie był odkryty przestępca.

Ustawa ta była powodem, że wszystkie w ogólności śledztwa w różnych zdarzeniach, zaczęły przychodzić na rewizyę do izb kryminalnych: a wielka liczba spraw takich, gdzie albo nie było przestępstwa, albo gdzie sędzić nie było kogo, stając się obciążeniem dla izb kryminalnych, zatrzymywały bieg spraw większej wagi.

Śledztwa zdarzeń, na czemby się kolwiek skończyły, w żadnym przypadku koniecznie nie mogą być porzucane przez policyę bez dalszego ruchu; zatem regularność sądowego postępowania w ogólności i porządku śledztwiennego w szczególności, wymagają, izby miejsca policyjne i osoby, ukonczywszy śledzenie, jakiegokolwiek było wydarzenie, i nie znalazłszy nikogo winnym, przedstawily to śledztwo na przejrzenie pierwszej sądowej instancyi. Jeżeli zaś i ta pierwsza instancya, przejrząwszy i znalazłszy wyprowadzone śledztwo dokładnem, nikogo winnym nie znajdzie; w takim zdarzeniu nie ma żadney potrzeby przedstawiać tę sprawę na rewizyę wyższej instancyi, i może bez żadney obawy z zachowaniem należytey dokładności, bydź ostatecznie zadecydowaną w pierwszej instancyi. Tym sposobem zachowa się rzeczywista przyczyna, która pobudziła do wydania ukazu 1798 roku dnia 8 lutego, a razem uprzętnie się zbyt uczynna przewłoka spraw tego rodzaju.

Na tey osnowie Rada Państwa na departamentach połączonych: praw i spraw cywilnych i na powszechnem zebraniu przez opinię podaje postanowić, co następuje:

1) Wszystkie śledztwa, wyprowadzane przez policyę mieską i ziemską o wydarzeniach, powinny, podług trwającego teraz porządku, bydź odsyłane na przejrzenie do niższych miejsc sądo-

wych, jakoto: do sądów powiatowych i nadwornych i do magistratów, jak gdzie należą.

2) Ale te ze śledztw takowych, w których policya nie odkryła nikogo winnym, będąc rozpatrywane i znalezione dokładnem i w niższym miejscu sądowym, na dalsze przejrzenie albo rewizyę izby sądu kryminalnego na przyszłość odsyłane bydź nie powinny, tak, że sprawy o takich wydarzeniach, w których nie odkryto winnego, ostatecznie powinny bydź decydowane w niższych miejscach sądowych.

3) Niższe miejsce sądowe o ukończeniu spraw takich ma tylko za każdym razem donosić Gubernatorowi Cywilnemu.

4) Gubernator Cywilny, przejrząwszy ukończoną tym sposobem w niższym miejscu sądowym sprawę, w przypadku, jeżeli znajdzie wyprowadzenie jego niedokładnem, albo niezaspakajającym, albo, jeżeli otrzyma od kogokolwiek w sprawie tey skargę, obowiązany, za każdym razem, oddawać je na rewizyę izby sądu kryminalnego.

Na tey opinii własną Jego Cesarskiej Mości ręką, dnia 28 grudnia 1821 roku napisano tak:

Ma bydź podług tego.

Przybył do Petersburga poseł duński Hrabia Blom.

W numerze 6tym Kuryera Litewskiego, w liczbie kawalerów orderu s. Włodzimierza 4tey klasy, wymieniony jest assesor sądu głównego grodzieńskiego 2go departamentu, Kasper Ruszczyk; omyłkę tego imienia poprawić należy Ruszczyk.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 16 lutego.

Dekret królewski, datowany w Carskiem-Siele dnia 25 sierpnia, (4 września) 1821 roku, celem utrzymania wojska na rok 1822 w komplecie stopy pokoju zaleca wybrać 3000 rekrutów.

Dekret królewski, względem zniesienia kahalów żydowskich, jest w brzmieniu następującem:

z Bożey Łaski,

M Y A L E X A N D E R I.

CESARZ WSZECH ROSSYY, KRÓL POLSKI.

etc. etc. etc.

Chcąc zapobiec ciąglým ze wszęch stron zażaleniom starozakonnych na ucisk i uciemięzenie ubogich przez dotychczasowe kahały, wziąwszy na uwagę przełożenia komisyyów rządowych, względem potrzeby zniesienia tyczeń kahalów po ustanowieniu dozorów bożniczych, postanowiliśmy i stanowimy: Artykuł 1. Od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia, wszystkie tak zwane kahały w gminach starozakonnych dotąd po miastach naszych będące, ustają. Art. 2. Komisyye rządowe w tém co się którey tyczy, zajmą się wydaniem stosownych urzędzeń. Art. 3. Komisyye wojewódzkie i urząd municypalny w mieście stołecznem Warszawie trudnić się będą przez władze pośrednie, rozkładem i poborem podatków skarbowych od mieszkańców wyznania mozożowego przypadających, w sposób jaki komisyya rządowa przychodów i skarbu przepisze; do pomocy zaś w tey mierze użyte będą tymczasowo dozory bożnicze, wedle uchwały Namiestnika Naszego z dnia 20 marca r. b. urządzone. Art. 4. Wszelkie rachunki tak z pobranych jako i zale-

głych jeszcze podatków publicznych, składek na potrzeby kahałów, funduszów i długów kahalnych, oraz zaległych od tychże procentów, zgola wszelkich *activów* i *passiwów* wykazać, pisma, papiery, akta i dokumenta tyczące się kahałów, starsi kahalni zaraz przy złożeniu swych obowiązków pod odpowiedzialnością oddać mają. Dopelnienie tego postanowienia Naszego, które w dzienniku prawa ma być umieszczone, kommissyom rządowym w czym do której należy, polecamy.

Dan w *Petersburgu* dnia 20 grudnia 1821 (1 stycznia) (1822) roku.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister Wyznań Relig. i Ośw. publicznego

(podpisano) Stanisław Grabowski.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Ig. Sobolewski.

Dnia 17. Bal maskowy dany wczoraj przez Hrabiego *Paca* był tak świetny jak w tym rodzaju oddawna w naszej stolicy niewidziano. Cały prawie pałac Hrab. *Izydora Krasińskiego* za żelazną bramą (dawniej *Xiążat Lubomirskich*) nanowo urządony został, a pokoje i salony w najwytworniejszym guście strojne, rześmym jaśniały światłem. Najznakomitsze osoby płci obojey, będące teraz w Warszawie, znajdowały się na tej zabawie. Wszystkie damy i większa połowa mężczyzn ubrani byli albo w charakterycznych strojach albo w dominach, wszędzie widzieć się dawał gust wytworny, a rozmaitość tylu odmiennych wyborów sprawiała nader przyjemny i okazały widok. Szczególniej zwracały uwagę ubior Królowej *Maryi de Medicis*, tudzież Królowej *Anny*. *Dyanna* i jej nimfy składały śliczne grono. Niemniej zastanawiała okazałość ubiorów dam arabskich z *Mekki* i strój *Sultanki*. Ubiór damy *Duńskiej* mniej bogaty lecz pełen powabu, chwalało powszechnie. *Dziewice słońca*, *Czerkaske*, *Morlaczkę* i *Wołyniankę*. *Hiszpanki*, *Westalki*, *Greczanki*, *Tyrołki*, wszystko to zachwycało oko. *Gospodarz* urozmaicił te zabawy tylu przedmiotami, iż 8 godzin zdawały się być tylko kilką minutami. *Orkiestra* (także ubrana charakterycznie) grała nowe tańce. Salony nie od razu zostały otwartymi. Dla uczynienia przyjemnych odmian otwierano je po jakimś czasie, a każdy równie nowy jak okazały przedstawiał widok. Jeden ubarwiony kwiatami i świeżymi roślinami, inny strojny kosztownymi malowidłami, inne ozdobnemi draperjami. Po godzinie przedpędzonej na tańcach, otworzono znowu inną salę urządzoną na teatr, na którym aktorowie francuzcy wystawili komedię *Moliera* i drugą *Krotofilę karnawałową*, przedzielał te dwie sztuki mały lecz piękny balet grecki. Po widowisku ukazały się prawie po wszystkich pokojach ozdobnie zastawione stoły, przy których mogły się pomieścić wszystkie obecne na balu osoby. Po wieczery znowu rozpoczęły się tańce i trwały do godziny czwartej. W jednym z salonów urządzono amfiteatr pełen gustu i wspaniałości: napełniały go bronzy, kryształy, alabastry, zwierciadła i mnóstwo naczyń, pełnych rozmaitych słodyczy i chłodników, które na każde zawołanie gości rozdawały zarządzające tym składem maski. Wieczór pogodny sprowadził mnóstwo publiczności przed pałac dla przypatrywania się wysiadającym z pojazdów strojnym maskom; obszerny plac za żelazną bramą był wielą oświecony kagańcami, a straż wojskowa i policja strzegła porządku na wszystkich przyległych ulicach. Tego dnia żadnego innego w stolicy nie było widowiska.

Mucha Warszawska po wyściu pierwszego numeru przestała wychodzić.

MIASTO WOLNE KRAKÓW.

(z *Kur. Warsz.*) Zabawił i rozczulił wszystkich obecnych koncert dany tu przez dwóch krakowian, z których, jeden 7letni a drugi w piątym roku życia grali na skrzypcach i fortepianie,

któ tych małych artystów nie słyisał, niemoże pojąć ile mają zdatości muzycznej. Damy porywały tych wirtuozów, wszyscy się niemi pieścili, a niektórzy wylewali lzy rozczulenia. Są to dzieci rodziców którzy nie, będąc w stanie zostawić majątku, dają potomstwu dobre wychowanie i nauki: Wkrótce wyidzie *Opis historyczny Krakowa* z wielu rycinami, wypracowany przez *Abr. Grabowskiego*, zasłużonego literaturze polskiej wiegarza.

ANGLIA.

(z *Gaz. Warsz.*) Londyn dnia 30 stycznia. Niedawno przyszli tu dwaj turcy do wydziału policyi, i przez tłumacza podali taką skargę: będąc podróżnymi kupcami sprzedali pewnemu uczniowi w *Cambridge* towarów za 10 funtów szterlingów (400 zł. pol.) na kredyt. Uczeń zwłóczył zapłatę od dnia do dnia; kazał im nakoniec udać się do poblizkiej wsi, gdzie uczynił następującą propozycją: *Tu, rzekł, znajduje się dama, (mówiąc to pokazał im młodą wystrojoną panienkę, którą z sobą przyprowadził), której miłość i honor cenię wyżej nad wszystkie skarby świata. Weźcie ją dla pewności, odwieźcie do Londynu, pamiętajcie, aby jej w podróży nie nie brakowało, stańcie w domu zajeżdżnym pod białym koniem, czekajcie tam przybycia mego. a klejnot mój nie tylko roci funtami szterlingów wykupię, lecz nawet wszelkie wydatki z wdzięcznością wam powrócę.* *Brodzacy* wierzycciele pojechali z pięknym fantem, i w podróży czynili owej paniencie wszelkie wygody. Czekali kilka dni w wskazanym domu zajeżdżnym; uczeń nie przyjechał, i nie wykupił damy. Ze zaś kosztem ich panienka dobrze jadła i piła; postanowili zanieść skargę do policyi. Urzędnik policyiny żądał, aby panienkę do bióra sprowadzili. Chętnie na to przystali; lecz się już nie pokazali.

Dnia 1 lutego. Dnia 29 z. m. odprawiła się wielka rada ministrów w wydziale interessów zagranicznych. Byli na niej wszyscy ministrowie. Wyprawiono potem dwóch gońców z ważnemi listami, jednego do *Włoch*, a drugiego do *Hollandii*. Wczoraj zwołano także spieszenie radę gabinetową. Znajdowali się wszyscy jej członkowie, oprócz *Xiążęcia Welingtona*.

Słychać, iż w przypadku wojny z *Turcyą*, admirał *Graham Moore* wezmie flotę turecką pod opiekę angielską.

Dzisiejszy *Kuryer*, gazeta ministeryalna, donosi z *Moriei*, iż niezgoda panuje między grekami, jedni bowiem chcą ogłosić *Xiążęcia Demetriusza Ypsylantego* Królem *Peloponezu*, a drudzy mając na czele sławną bohaterkę *Bobelinę*, są temu przeciwni.

(z *Kor. Warsz.*) Dnia 5 lutego. Dziś zagał Król obrady parlamentowe następująca mowa:

Lordowie i Mości Panowie! „Pospieszam z uwiadomieniem WCPanów, iż z mocarstwami zagranicznymi łączą mię ciągle jak nayprzyjaźniejszy stosunki. Niepodobienstwem byłoby, ażebym nie miał czynnego uczestnictwa w okoliczności, mogącej zerwać pokój w Europie. Usiłowania więc moje i moich sprzymierzeńców są, aby uprzatnać nieporozumienie zachodzące między *Dworem petersburskim* a *Portą ottomańską*. Mam nadzieję, iż wkrótce ustanie. Podczas podróży mojej do *Irlandyi*, odebrałem wielkie dowody przywiązania wszystkich klas mieszkańców tego kraju. Ale boli mię teraz mocno i zasmuca, że tam dzieł niezgody, który przywiódł ludzi do naywiększych, a nayrozmyslniejszych wykroczeń przeciw prawu, jeszcze dotychczas przytłumionym nie został. Postanowiłem więc użyć wszelkich w mojej mocy będących sposobów, ażeby zabezpieczyć osoby i majątki moich wiernych poddanych, i nieodwłocznie będzie wam przelożono, czyli istniejące w tych wypadkach prawa są dostateczne. Pomimo tak gwałtownie naruszonej spokojności publicznej, z radością przychodzi mi spodziewać się, iż obecność moja w *Irlandyi* pomyslnie uczyniła wrażenie, a poddani moi mogą być pewni, iż równa sprawiedliwość każdemu wymierzana będzie, i że opieka moja oycowska nad nimi nigdy nie ustanie.“

MCPanowie izby niższej! Miło mi jest bardzo donieść wam, że dochody roku przeszłego przewyższyły dochody roku poprzedniego, i że jest nadzieja, iż coraz bardziej podwyższać się będą. Rozkazałem podać wam projekta na rok przyszły. Są one ze wszech względów dające do oszczędności, jakiej okoliczności kraju naszego wymagają, a razem i pozwalają. Sądzę, iż się uradujecie, dowiedziawszy się, że potrafiłem zmniejszyć roczne wydatki w wydziałach wojennym i morskim.

Lordowie i Mości Panowie! Donoszę wam z wielką radością, iż w roku przeszłym zaprowadzono znaczne polepszenia co do handlu i rękodzielni. Z tą samą radością donoszę wam teraz, iż całe rozgałęzienie ich jest w jak najlepszym stanie. Przychodzi mi tylko ubolewać nad smutnym stanem rolnictwa. Stan jego tak ściśle z prawdziwym dobrem kraju połączony, zwróci zapewne całą waszą uwagę, i mam zupełne w świecie waszem zaufanie, iż też uwagę zwrócicie na ten tak ważny przedmiot. Przekonany jestem, iż wiecie dobrze, że na istnieniu publicznego kredytu zależy utrzymanie widoków zyskowych kraju naszego, i że tylko ten sposób był i jest dla nas, za pomocą którego utrzymać się możemy na tym wysokim stopniu, jaki mamy między narodami europejskimi.

Podług ostatnich wiadomości z Irlandyi zaburzenia w tym kraju coraz stają się gwałtowniejsze. Dnia 24 stycznia znaczny oddział wojska stoczył bitwę z chłopami, przy czém zabito 7, raniono 50, a poymano 20. Donoszą także z Korko i innych trzech bitwach. Dnia 25go napadli rokoszanie na sekretarza pocztowego jadącego konno, zszadzi go z konia, i głowę ucięli mu kosą. Oto jest wyjątek z listu pisanego dnia 26go zeszłego miesiąca z Kork: „Rokoszanów składają rozmaitych klas ludzie, którzy się teraz dla dopięcia glównego celu połączyli, można ich podzielić na trzy klasy: 1) bezpieniężnych; 2) nieukontentowanych; 3) przesądnych. Liczba należących do pierwszej jest niezmierna, gdyż z przyczyny upadku ceny płodów ziemskich wiele szlachty przyszło do najnędźniejszego stanu. Druga klasa najmniej jest liczna, a z tych się składa, którzy w roku 1798 do rewolucyi należeli. Lubo ich liczba nie jest wielka po wsiach; znaczna jest przecież w miastach. Najstraszniejsza jest trzecia klasa rokoszanów, bo wszyscy zaślepieni są fanatyzmem.“

HISZPANIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt dnia 17 stycznia.* Pan *Pellegrin* jeden z teraźniejszych ministrów, który przetrwał upadek swoich kolegów, pracuje ciągle z Królem.

W *Walencyi* zwierzchność musiała postawić na ulicach nabite działa. Krok ten miał pomyślny skutek, i wszystko wróciło do porządku.

Znany *Cugnet de Montarlot*, który siedzi w więzieniu w *Saragossie* podał do gazet hiszpańskich swoje usprawiedliwienie. Między innymi wyraża: „Zasady moje są tak czyste, jak *Jezusa Chrystusa*, który umarł za niepodległość narodów.“

Wszystkie listy z *Andaluzyi* donoszą o poddaniu się prawym władzom.

Łoże wolnych mularzy przyłożyły się wiele do pojednania prowincyi *Andaluzyi* ze stolicą.

Prefekci cywilni i wojskowi, którzy podpisali adressa uznane przez stany za buntownicze, pociągnięni zostali do sądu.

Słychać o amnestyi, przez którą stronnicy *Torena*, *Quirogi* i *Martineza*, starają się pogodzić z jenerałem *Riego* i stronnikami jego, którzy, jak się zdaje, mieć będą przewagę na przyszłym zwyczajnym zgromadzeniu stanów.

Royalistów w *Nawarrze* rozproszono. *Balda*, jeden z ich trzech dowódców, wzięty został w niewolę; a *Santa Ladron* i *Villanuova* umknęli za granicę francuską.

Mówią, iż dwie znakomite osoby oświadczyły Królowi naszemu, że gotowe są wyprowadzić go bezpiecznymi drogami z kraju, gdzie wystawiony jest na wielkie niebezpieczeństwo. Mo-

narcha miał im odpowiedzieć: *Postmowiłem spełnić moje przeznaczenie: nie będę tak zniewieściałym, abym porzucił tron, na którym przodkowie moi z chwałą zasiadali, ani się przez taki postępek nie wystawię na pośmiewisko i wzgardę potomności.*

Stany nasze uchwaliły, iż każdy odstępcą wiary rzymsko-katolicko-apostolskiej, utraci urząd, dostojność i dochody, a nawet nazwisko hiszpana. Otrzyma jednak złagodzenie tej kary, jeśli natychmiast na łono kościoła powróci.

Na sessyi stanów d. 6 b. m. gdy była mowa o nowym podziale kraju na prowincye, deputowany *Clemencin* rzekł: „Stan skarbu publicznego brano mylnie za stan narodu. Wielka jednak między obudwoma zachodzi różnica. Niezdatność ministra, zmienność urzędzeń skarbowych, nieufność w rządzie, i liczne inne przyczyny sprawiają brak pieniędzy w skarbie. Nie idzie atoli za tém, aby i pomyślność narodu ginąć miała. Przekonamy się tylko, co *Hiszpania* od niedawnego czasu w tej mierze zyskała, i czego się spodziewać może. Rolnictwo polepszyło się, przedażą dóbr duchownych, podziałem rozległych majątności, i innymi mądrymi środkami, których stany użyły. Błądzi bardzo ten, kto sądzi, iż same pieniądze stanowią bogactwo. Mnicy zamożni w pieniądze, a niżej kraj sąsiedzki, możemy go jednak przewyższać bogactwem. Znaczny jest postęp rękodzielni naszych: Słowem, przywrócenie konstytucyi naszej było razem odrodzeniem całego przemysłu narodowego.“

Jedna z gazet tutejszych czyni taki zarzut ministrowi skarbu: „Ostatnia pożyczka wynosi 133 milionów realów, od których płaci się przeszło 32 milionów prowizyi, która tym sposobem wynosi blisko 20 od sta. Wierzyciele zatem w 5 lub 6 latach odbiorą swoje pieniądze, bez zmniejszenia kapitału i dalszej prowizyi. Nie jestże to tak postępować z krajem, jak czynią lichwiarze z majątnymi młodzieńcami, którzy jeszcze za życia rodziców marnują swój spadek?“

Donoszą z *Korunny*, iż jenerał *Mina* ożenił się z młodą panną, mającą milion realów posagu i uchylił się od wszelkich publicznych interesów.

(z *Korr. Warsz.*) *Madryt dnia 21 stycznia.* Onegdaj nadbiegł tu goniec z *Sewilli*, skąd dnia 16 wyjechał, z wiadomością, że dnia 15 wieczorem zaszły znowu w tém mieście rozruchy. Po przybyciu tam gońca od rządu zgromadziło się kilkadziesiąt osób przed domem nowego dowódcy prowincyi jenerała *Salvador Sebastian*, prosząc go o objawienie tego, co odebrane przezeń listy z *Madrytu* zawierają w sobie. Nie chciał tego uczynić; poczem puszczono wieść, że kazal żołnierzom strzelać do zebranego tłumu ludu. Zgromadziła się zaraz rada municypalna, a kommissarze ludu i półków wezwali tego jenerała, ażeby swą władzę złożył, i zdał ją jenerałowi *Gonzalez Barcena*. Ten wydał nazajutrz odezwę, w której podziękował żołnierzom za popieranie żądania ludu i dzielenie z nim jednychże uczuć.

Gdy zbliża się dzień 15 lutego, oznaczony przez konstytucyą na pierwszą sessyą przygotowaną stanów zwyczajnych, sądzono, że teraźniejsze stany nadzwyczajne ukończą dnia 28 stycznia obrady swoje; lecz pokazuje się, że też obrady do dnia 12 lutego potrwać.

Potwierdziło się, iż *Ladron* dowódcą rozproszonych buntowników w *Nawarrze*, ścigany od żołnierzów królewsko-konstytucyjnych, schronił się na ziemię francuską, przybył do *Bajonny*, a stamtąd udał się czempredzey z towarzyszem swoim *Balta* do *Bordeaux*.

Barcellona dnia 16 stycznia. Od dnia przybycia tu jenerała *Riego* ciągle widzieć się dają oznaki radości. Stronnicy jego nie zaniedbują niczego, aby umysły ludu skłonić na stronę tego bohatera *Hiszpanii*, a przez to widzi się zagnionym ukazywać się codziennie ludowi, i przemawiać do niego. Dnia 13 b. mca wystąpiła milicya narodowa na popis przed tym jenerałem, który przy tej okoliczności miał do żołnierzów mówę pełną ognia

(z Gaz. Warsz.) Paryż dnia 30 stycznia. Rząd nasz kazał niedaleko Oleron uwięzić 30 hiszpanów, którzy zbiegli do Francji, a z powodu wzmagających się rozruchów w prowincyi Nawarrze chcieli wracać do oyczyzny.

Czytamy w *Monitorze* i innych gazetach tu-tejszych, iż Król w obecności całego dworu powiedział wczoraj kanclerzowi: *Nie widziałem W Pana od środy. Miałeś dwa razy w izbie deputowanych głos godny uwielbienia. Monsieur oświadczył także kanclerzowi zadowolenie swoje.*

Izba Parów. Na posiedzeniu d. 26 b. m. Xiążę St. Aignon zdał sprawę o petycji Pana *Douglas Loveday*, anglika, domagającego się wydania córki z klasztoru; radził ją odrzucić i przystąpić do porządku dziennego. Panowie: *Lally Tolendal, Daru, Pasquier, Lanjuinais, Barante, Dijeau, Pontecoulant, Seguiet i Broglio*, mówili za wnioskiem lub przeciw niemu. Przystąpiono potem do kreskowania; utrzymał się wniosek komisji: kazono atoli wydrukować tak zdanie sprawy, jako też głosy hrabiego *Daru* i Xięcia *Broglio*.

(z Gaz. Zusc.) Pomimo ognistego rozprawiania lewey strony izby deputowanych, do dnia 30 stycznia przyjęto już sześć pierwszych artykułów prawa policyynego. Przeciwnicy pokładali nadzieję swoją tylko na izbie parów; ale i w tej mieli ministrowie zjednać dla siebie vice-hrabiego *Cha-teaubriand* i innych znaczniejszych przeciwników. Przytaczają głośno i jawnie korzyści, które im przyrzeczono, i dlatego przewidują o nich, że nie przekonaniem własnem, ale widokami osobistemi powodować się będą. Osobliwość takiego przewidywania, nie uderza nawet nikogo; a jednakże będzie to rzeczą najmocniej uderzającą dla potomności.

(z Kur. Warsz.) Przybiegł tu Kuryer z Petersburga, a zostawiwszy ministrowi spraw zagranicznych depesze, pośpieszył do Londynu. Mówią, iż te depesze są nader ważne.

Jenerał *Norman*, który wypłynął z Marsylii na czele wielu oficerów spieszących do Grecji, jest rodem wirtemberezyk.

Mówią, iż Xże *Burbon* ma się ożenić z pewną angielską, dziedziczką niezmiernego majątku.

AUSTRYA.

(z Gaz. Warsz.) Tryest dnia 16 stycznia. Okręt grecki *Temistokles* zatrzymał bryg angielski *Carlew*, płynący z *Alexandryi* do *Stambulu*. Kapitan zaprowadzony do admirała greckiego, pokazał papiery swoje, po których przyrzeczeniu, został uwolniony wraz z brygiem. Skarzył się jednak na zatrzymanie; poczem kapitan okrętu liniowego angielskiego popłynął do *Idryi*, i domagał się wynagrodzenia. Rząd grecki obiecał dopełnić jego żądanie, jeśli rzecz tak się ma, jak mu ją ze strony angielskiej wystawiono.

Wszystkie okręty, które teraz admiralicya grecka posyła na krążenie przeciwko Turkom, dostają stosowne patenta, i okazują je okrętom przyjacielskim. Wspomniane patenta zaczynają się temi słowy: *W imię wszechmocnego Boga, naród grecki, nie chcąc dłużej zostawić pod jarzmem, które przeszło od 4 wieków haniebnie dźwigał, wziął się do broni dla skruszenia swych kaydan. Święty odgłos wolności rozlega się po całej Grecji. Dzieci tego sławnego kraju chcą albo odzyskać niepodległość, albo zginąć w świętej walce. Mieszkańcy *Idryi* nie chcą być ostatnimi na polu honoru i sławy. Dla tego, my pierwsi członkowie rządu tej wyspy, wydajemy kapitanowi.... pozwolenie zatknięcia bandery narodowej greckiej na okręcie i t. d.*

Dnia 31. Rząd w *Stambule* (pisze gazeta rządowa Pruska) chciał w miesiącu grudniu za-

wrzyć układy o dostawę zboża do twierdz w *Morei*, które jeszcze Turcy zajmują, i wysoką cenę ofiarował; nikt jednak nie odważył się przyjąć tego obowiązku. Okrętom mocarstw chrześcijańskich zakazano przekładać zboża z jednego okrętu na drugi; chciano tym sposobem przymusić liczne okręty rossyjskie, które zatknęły banderę francuzką lub austryacką, do sprzedania zboża w *Stambule*, ile że nie mogły daley płynąć na morze śródziemne.

WYSPY JONSKIE.

(z Gaz. Warsz.) *Korfu* d. 5 stycznia. Zapal za turkami znacznie słabnąć zaczął od czasu, jak gotowemi pieniędzmi płacić przestali. I grecy nie płacą wprawdzie od razu za różne dostawy, przy odbieraniu jednak dają znaczną część należności, przez co liweranci zawsze coś zyskują. Moreycyzkowie, mianowicie powstańcy w *Liwadyi*, zabrali bardzo wiele potrzeb wojennych przeznaczonych dla *Furków*.

TURCYA.

(z Gaz. Warsz.) *Od granic tureckich* dnia 24 stycznia. Według wiadomości z *Seres* z dnia 11 stycznia, interessa greckie w *Morei* i *Epirze*, idą bardzo pomyślnie. *Churschid* Basza musiał odstąpić od obleżenia *Janiny*; ścigał go *Ali* Basza, i posunął się aż do *Mezzowa*. Wszędzie potym wybuchnęło powstanie; grecy zdobyli szturmem *Pharsalę*, a *Laryssa* w krótkce im się podda. W okolicach tych powstał powszechny bunt przeciwko Turkom. W zatoce *Kassandry* pokazało się 60 okrętów idryockich, które wysadziły wojsko, i rozpostarły postrach aż do *Saloniki*. Zamiarem ich jednak było tylko przeszkodzenie Baszy *Saloniki*, aby nie posłał posiłków do *Epiru*.

Rachują 12.000 greków, których turcy przy zdobyciu *Kassandry* pozabijali.

GRECYA.

(z Korr. Warsz.) Potwierdzają się doniesienia o pomyślnem wszędzie powodzeniu się grekom, świeżo w *Atyce* i *Liwadyi*. Wzmocnieni tam grecy oddziałami *Tessalończyków* uderzyli i zbili na głowę wojsko *Mehemeta* Baszy *Negreponu*. Cofającym się Turkom zastąpili idryoci, którzy świeżo wylądowali. Zaszła krwawa walka, która na tém się skończyła, iż turcy uciekli do warownego zamku w *Atenach*. Tegoż samego dnia wzięli grecy to miasto, a po jakimś czasie i zamek się poddał.

(z Kur. Warsz.) Rząd turecki obiecywał wiele korzyści Serwijanom, gdyby wspierali jego zamiary, lecz teraz *Dywan* cofnął swe obietnice, bo się przekonał, iż prawie cała *Serwia* sprzyja powstańcom greckim.

Znowu *Porta* wydała firman z nakazem, aby *Baszowie* dostawiali wszystkich młodzieńców do wojska.

WŁOCHY.

(z Gaz. Warsz.) *Od granic Włoskich* dnia 26 stycznia. Osada w *Turyinie* wykonała d. 13 b. m. przysięgę wierności *Monarsze*, po czém arcybiskup dał jej błogosławieństwo. *Hrabia Pralungo*, dowódca dywizyi, kazał powtórnie ogłosić wszystkie urządzenia względem utrzymania dobrego porządku i publiczney spokojności.

(z Kur. Warsz.) W *Neapolu* sławny profesor rolnictwa *Onoroti* został w nocy przez młodą swoją służącą zamordowany.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 10 lutego rubel srebrny, 3 ruble kop. 86½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 77, stary rubli 11, kopiejek 59, imperyal rubli 37 kop 55.

Wilno dnia 15 Lutego 1822 Roku v. s.

Uwiedomienie o koncercie.

Niżej podpisany pragnący zasłużyć sobie na łaskawe względy Szanowney Publiczności, ma zamiar wydać w przyszły piątek dnia 17 lutego na wielkim tutejszym teatrze

WIELKI KONCERT NA FORTEPIANO

którego rozkład osobnemi afiszami ogłoszony będzie. Cena biletów zwyczajna: dostać ich można w jego mieszkaniu za Rudnicką bramą w domu W.W. Latuszyńskich i w księgarni Uniwersyteckiej u P. Zawadzkiego.

Znajdują się także w mieszkaniu niżej podpisanego Pantalony mechanika Wiedeńska wytwornej roboty uprzywilejowanego fabrykanta, Dworu Jego Cesarsko Królewskiej Mości Pana Jansena, na jednym z nich powyższy Koncert wykonywany będzie. Jan Renner.

Arendowna dzierżawa.

1. Rząd Gubernski Litewsko-Wileński z powodu, że na naznaczone przed tym terminu, dla wzięcia w arendowną tenutę kroczanego dochodu z publiczney licytacyi, nikt niejawił się, przeznaczony takowe terminu powtórnie w dniach 5, 6 i 9, następującego mca marca, wzywa żyjących mieć rzeczony dochód w czteroletniej dzierżawie, od 1go apryla niniejszego roku, iżby raczyli jawić się w pomienione dni z prawami i dostatecznymi kaucjami do onego rzędu. Februari 9 dnia 1822 roku.

Kazimierz Nowicki Sekretarz.

O s w i a d c z e n i e.

Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Ziemskiego Ptu Wileń. w dacie niżej wyrażającej się zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią urzędową ziemską tegoż Ptu stronie jest wydan.

Roku 1822 miesiąca lutego 8 dnia przed aktami Ziemskimi powiatu Wileń. stawając osobliście WJP. Wincenty Romanowski, oświadczenie niżej wyrażające się wpisał do protokołu podał, w słowach: oświadczenie imieniem W. Józefa Kobylńskiego Sędziego Granicznego powiatu nowogródzkiego, czyni się z następnej okoliczności: oświadczający się mając w władarstwie swoim dwa starostwa w Gubernii Litewsko Wileńskiej położone, jedno Mereckie za Prawem Eufiteutycznym, a drugie Orańskie w administracyi od dożywotnika JW. Admirała Czyczagowa, doświadczając począł nieprzyjemnych skutków, iż niektóre osoby mało względne na przepisy ukazem pod rokiem 1806 miesiąca julii 17 dnia wyszłym, zakreślone, którym wyraźnie powiedziano, „iż żadne partykularne stosunki do dóbr starościńskich a tém samem skarbowych rozczone być nie mogą“, ze względu że w miasteczku Mereczu znajdują się osiedli żydzi, rozcząc do onych niejakoś pretensye, pozywają niewolnie zakładając na osoby i majątki ich areszta u dzierżącego toż starostwo, jako podanym na dniu 18 januaryi idącego roku pozwem przed Sąd Ziemski Telszewski dopełnił Star. Lewin Szymechowicz Szymkowski kupiec aresztując Star. Jankiela Aronowicza mieszkańca Mereckiego, i Jankiela Mejerowicza mieszkającego pod starostwem Orańskim w attynencyi Morgieniczach, przez co narażają na niepotrzebną assystencyą Sądowi i na ponoszenie kosztów prawnych, żalcy zatem najprzód odwołując się do wyż datą namienionego Ukazu, powtóre, że żydzi mieszkający w ex-magdeburkim miasteczku Mereczu mając własne swe dziedziczne domy, obowiązani tylko są do opłacenia dworowi pewney ilości pieniędzy za propinacyą; dalszym zaś żadnym rozrządzeniem tegoż dworu niepodlegają, postanowił, zapisaniem niniejszego oświadczenia nie tylko rzec się założonego aresztu przez Lewina Szymechowicza Szymkowskiego na Star. Jankiela Aronowicza mieszkańca Merecka i Jankiela Mejerowicza mieszkańca Morgie-

nickiego, lecz nadto przez trzykrotne zamieszczenie do Gazety Kuryera Litewskiego wszystkich w powszechności zawiadomić i ostrzedz, iż jak Ukaz 1806 julii 17 nie dozwala żadnych mienia pretensyi do dóbr natury skarbowey, ani ze względu tych starostw do osób one dzierżących, jak idanie gdy żydzi zamieszkałi tak w miasteczku Mereczu mając własne swe domy nie należą do żadney władzy dwornej, oprócz opłaty pewnego Kwantum, jako też podobnie i starostwa Orańskiego przet., że jeśliby ktokolwiek mógł mieć jakie pretensorstwo do żydów pod starostwami Mereckim i Orańskim mieszkających, aby żadnych aresztów na ich osoby ni też majątek we dworze nie pokładał, bowiem żalcy każdemu w swej pretensyi szukać satysfakcyi tak na funduszach żydowskich jako i ich osobach dozwala, i w niczym najmniejszey przeszkody nie uczyni, a czego powodem, że żadnych aresztów nie przyymie zapowiada; jeśliby zaś w przeciwnym zdarzeniu komu się podobalo zakładać spokojność oświadczonego się, że wypaść mogące z tego względu niesprzyjemne skutki, które z przedsięwziętych miar ku obronie wyniknąć mogą, sam sobie przypisać będzie winnym. U tego oświadczenia podpis w protokole następnym. Niniejsze oświadczenie jako proszony do podania ręką mą własną podpisuje. Wincenty Romanowski Podstaroście Wileński.

Zgodziłem Jan Zienkiewicz Wileń. Ziem. Regent. Roku 1822 mca lutego 9 dnia takowe oświadczenie Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego poświadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileńskiego.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładającego Całą Rosyją etc. etc. etc. Do Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego czasowego Departmentu 2go Urodz. Elżbieta z Koczarskich imo Rautensztrauchowa Nadworna Sowiennikowa a teraz Hryncewiczowa z dokładem męża swojego Ludwika Hryncewicza Sędziego Granicznego Rosieńskiego Pta, Henryk Rautensztrauch syn w assystencyi opiekunów, Józefa Rautensztraucha Generała woysk Pol. rodzzonego stryja Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Ptu Rosien. i dalszych przy odwołaniu się do oświadczenia 25 kwietnia 1821 w Sądzie Głównym Wileńskim zapisanego pozwu 1820 grudnia 9 wyniesionego i innych dekretu miestannego i suspensionis 1822 stycznia 20 w Sądzie Głównym nastalego, oraz dalszych dowodów, przy oddaniu wszelkiego po zeszłym Nadwornym Sowienniku Janie Rautensztrauchu pozostałego, ruchomego i leżącego majątku, a mianowicie Ormaniszek w Poie Rosien, położonego i schedy z exdywizyi Srzednickiey Hrabiego Tyszkiewicza w Gubernii Mińskiej w Poie Dzienieskim w Błosnikach, pozywają w miejscu eksekucyi Urodz. Hyacynta Zebrowskiego Porucznika woysk polskich, Jakuba Wołyńskiego Sekretarza kolegialnego, Księżnę Maryą Kastryc była Gierardowę półkownikową woysk polskich z dokładem opieki, Ignacego Polencza Sowiennika, Antonego Woyny, Rafała Norwilly, Kajetana Doboszyńskiego Star. dzisień, Antonego Gastla b. kupca i Józefa Zdankiewicza Adwokata Magistratu Wileń., Szymona cyca tytularnego Sowiennika, Waleryana syna Siemienienków, Izaaka Judelowicza, Abelsona kupca iszey gildy, oraz dalszych wszystkich z jakiegokolwiek bądź źródła kredytorów, pretensorów i debitorów w zamiarze uczynienia z pierwszymi ostateczney oblikwidacyi, a z ostatniemi rekognicyi i ze wszystkimi wzajemney satysfakcyi z racyi położenia funduszu w różnych guberniach i powiatach, oraz przewidzianych konwikcyów, jeden Sąd naznaczyć do Departmentu 2go Gubernii Mińskiej o wyznaczenie z tamtąd członka, względnie schedy Błosnickiey uczynić komunikacyą, odbycie tey exdywizyi Ziemskiemu Ptu Sądowi w którym Ormaniszki

leżą lub innemu obojętnemu polecić, aby Sąd ten nie zjeżdżając ad fundum jako funduszu na długi ubogiego, funduszu minority dla nieobciążenia zatem ich doli co zjazdu liczne ad fundum czynić muszą, choćby w godzinach poobiednich, taxę tę i exdywizyą, z przydanym do tego Sądu członkiem Gubernii Mińskiej uskutecznić, a wysłał ad fundum dla zrobienia inwentarzy i opisania stanu majątków, aby do tego Sądu mogli być powołani wszyscy co winni do massy, jako to W. Gierardowa teraz X. Kastrjot i w tej mierze, aby poszły obowiązujące ją komunikacye i inni do massy dłużni, aby wszelkie rozpoczęte, lub już zasze konwiky w skutkach swoich zatrzymane były, a Sąd naznaczony wszystko jak active tak passive rozebrał, tradycyę do finaley rozsprawy zasuspendował, administracyą majątkow osobie mającey dostateczny do odpowiedzi fundusz polecił, przebory procentow na kim się okaza do massy powrócił, awizacyą i pozwy edyktałne w Gazetach dopełnił, amissyą wieczną na niestawiających kredytorach, i debitorach zapisał, na ostatnich pokazane należności zasądził, komportacyą, inkwizycyą i inne akta uzupełnił, peny, straty, szkody, winy, nieużytki zdecydował, nie nie rozsądzanego między wszystkimi stronami nie zostawił, a po ogłoszeniu powtórnego terminu bez żadnych zwłók i odkładów ostatecznie rozsądził, o nakazanie warowania locum standi przez opłatę solucyi kondemnującym się, o zwrot wydatkow prawnych. Wolna poprawa žaloby.

1822 lutego 9 dnia Woźny świadczę iż kopie tego pozwu z oryginałem zgodnych 1) Urodz. Antoniemu Gastlowi i Józefowi Zdankiewiczowi adwokatowi Magistratu Wileńskiego, 2) Urodz. Jakubowi Wołyńskiemu Sekretarz. kol. oczewisto w ręce w mieście Wilnie, a po Ur. Xżnę Kastrjot, Zebrowskiego i dalszych kredytorow, pretensorow i debitorow z powództwa Ur. Elbiety i me Rautensztrauchowej nadworney Sowiełnikowej a teraz Hryncewiczowej z dokładem meża Ludwika Hryncewicza Sędziego Gr. Rosiń. Henryka Rautensztraucha w asystencyi opiekunów, Józefa Rautensztraucha Generała, Michała Zaleskiego Podkomorzego i dalszych do Redakcyi dla trzykrotnego ogłoszenia w Gazecie Kurjera Lit. podalem, i o rozprawie przed Sądem Głównym Wileń. 2go Depar. zawiadomilem.

Ignacy Maryański Woźny powiatu Wileń. Roku 1822 lutego 9 dnia przed aktami Grodz. Ptu Wileń. stawiając obecnie Woźny wyżey wyrażony relacyą niniejszego pozwu zeznał. Przyjąłem Regent Grodz. Ptu Wileń. Józef Bohusz.

Wolno drukować Karol Romanowicz Sędzia Grodz. Ptu Wileń.

List Gończy.

1. Roku 1822 febr. 2 dnia JW. Ludwika Dąmbrowskiego b. Podkomorzego ptu Trockiego, zbiegł człowiek imieniem Tomasz Sabina (rodem ze włości Wackiey, Gubernii Wileńskiej w ptcie Trockim o mil 2 od Wilna mający swe położenie) uczyniwszy nie mało szkody, odzienie miał, szpancer i maytki z sukna światło granatowego ordynaryynego, kamizelka ponsowa sznurkami żółtemi szmucblerskiemi oszyta z guzikami mosiężnymi żółtemi, czapka okrągła z ciemnego szaraczku z okładką niebieskiego sukna, chustka na szyi czarna jedwabna, w koszuli tkackiey, bótach nowych, twarzy okrągłej czerwonej, brunet, oczu nie małych ciemnych, brwiów nawiśłych, na policzku lewym znak rodzimy brodawka włosami obrosła, w lewym uchu koleczyk, obie nogi nieco w pole od kolan wydane, na prawey nodze plamy od róży zagojone, wzrostu średniego, mający lat od urodzenia 23 z górą, z professyi muzykant, ktoby takowego zbiega złowił i dostawił do Waki pomienionego aktora i dziedzica, czyli wysledziwszy oznaymił o nim nayspewniey dla uzyskania onego gdzieby się

znaydował, dostanie w nagrodę rubli assygn. sto piędziesiąt Nro 150, a postaniec udzielnie będzie zapłacony, i expens wszelki powrócony będzie. Datt w Wacc. jako wyżej.

Józef Zawadzki Komisarz.

O s t r z e ż e n i e.

1. Niżey podpisany z mocy plenipotencyi wydanej zawiadania, że W. Benedykt Tyszkiewicz Woyski Czernihowski w celu uzyskania summy od Star. Mowszy i Cypki Szmołtowiczow w Sądzie Magistratu Wileń. rozwinawszy proceder pod rokiem 1818 miesiąca maja 18 dnia otrzymał Dekret oczewisty z przysądzeniem summy tall. hollender. 912 i rubli assygn. 150, a gdy debitorowie w terminie nieopłacili summy spełnił tradycyą na kamienicy w mieście Wilnie na Subocz ulicy pod N. 1514 sytuowaney, lecz że pomieniona kamienica prawem arędownym Dawidowi Uryassonowi do r. 1822 apr. 25 była za inwadiowaną, przeto urzędnik też possessyą do expiracyi kontraktu zaaprobował, dopiero zaś kiedy termin possessyi tradycyyney W. Tyszkiewicza od dnia 25 bieżącego roku ma się zaczynać, gdyby zatym Star. Mowszowiczowie o possessyą teyże kamienicy z nikim w umowę niewchodzili pomimo exystującej tradycyi, czyni się ninieysze ostrzeżenie. Mający zaś chęć subarendowania kamienicy, ma się zgłosić do niżey podpisanego mieszkającego w mieście Wilnie w domu W. Andrzejewskiej na Zarzeczcu. Jan Książewicz Adw.

Karol Romanowicz Sędzia G.P.W. takowe uwiadomienie dozwala umieścić w Kurjerze Litewskim.

Sądy Exdywizorskie.

2 Za dekretem remissyynym Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu Czasowego w roku 1821 oktobra 23 dnia zapadłym, fundusz JW. Józefa Brzezińskiego Podkomorzego ziemi Halickiey przez taxę exdywizyą na satysfakcyą jego wierzycieli uznawającym. Sąd Taxatorsko-exdywizorski w komplecie prawnym z urzędników niżey podpisanych złożonym, w terminie dnia 20 terażnieyszego meca Januaryi z przeznaczenia remissy przypadłym, ad fundum majątku Wenusowa w Ptcie Wilkomier. położonego zjechawszy, Sądy swoje zareassumował, a z powodu szczupłego w tym majątku zabudowania, też Sądy w zjeździe pierwszym na żądanie stron do miasteczka Antoleptow przeniosł, ułatwiając zaś kwestyę akcessoryynemu stopniowi sprawy konkursowey właściciel, dekretem swoim dnia 28 Januar. 1822 roku ogłoszonym, wszelkie remissy polecenia zaskutecznił, i w tym porządku akta inkwizycyi weryfikacyi co do possesorow zastawnych, a inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi co do possesorow tradycyynych stawiających i niestawiających uznawszy; na zaczęcie odbywania onych w majątkach Kastrze i Felthofie z attynencyami w gubernii Witebskiej położonemi termin dnia 16 septembra terażnieyszego roku naznaczył. Adeycyji po osoby do sprawy potrzebne dla stron dozwolił, komportacyą i niestawiających kredytorach i na samym debitorze JW. Brzezińskim determinując; złożenie wszelkiego rodzaju papierow od dnia 1 maja do dnia 1 junii terażnieyszego roku ukończyć się winne; do kancelaryow Ziemijskich powiatu Wilkomierskiego i Dyneburgskiego odpowiednio majątkow położeniu i długom na nich opartym na szesćciom niedzielną persystencyą przeznaczył. Powtórnym zjazd Sądown swoich do dnia 1 decembra idącego roku odłożywszy z racyi szczupłego zabudowania w majątkach konkursowi uległych, odbywanie tychże Sądown na żądanie stron w miasteczku Seziorsach od Wenusowa nieodległym zamierzył, i żeby w terminie powtórnego Sądown exdywizor: zjazdu

wszyscy wierzyciele JW. Brzezińskiego pod upadkiem swych pretensyow, a debitorowie do masy zawiniący pod obawą odpowiedzi ze wszelkiego ich majątku i przeznaczenia nawet pod nieścanność należnej satysfakcyi przed Sądem exdywizor, stawali zastrzegł. Jakowe to postanowienia pierwszo zjazdowego wyroku, iako do powszechnej stron interesowanych wiadomości przynależne przez awizacyą trzykrotnie w Kuryerze Litewskim umieścić się winną ogłasza. Datt roku 1822 Januaryi 28 dnia.

Kazimierz Alexandrowicz Pisarz Ziem. Brasław. Prez. Exdywizor. Onufry Swolkien Pisarz Ziem. Pttu Kowień. Exdywizor. Józef Łabuński Pisarz Ziem. Pttu Düneburg. Exdywizor.

2. Roku 1822 miesiąca stycznia 17 dnia w skutek Dekretu remissyjnego Sądu Ziem. pttu Zaw. w roku 1821 nowembra 16 dnia zapadłego, taxę exdywizyą Folwarkow Olechniszek Szwakszt zeszłego Kapitana Koziella wpcie Zaw. leżących przeznaczającego, Sąd taxatorsko exdywizorski Dekretem pierwszo zjazdowym w r. idącym, na dniu 16 praes. w majątności Olechniszkach ogłoszonym, komportacyą na wszystkich stronach, do Kancellaryi Ziem. pttu Zawiley, na dzień 1 marca terażniejszego roku z czteroniedzielną persystencyą przeznaczył; oraz po naznaczeniu wymiaru ułatwienia dalszych czynności pierwszemu terminowi właściwych zjazd powtórny Sądu na dzień 21 augusta idącego roku odroczył, w którym terminie iżby, wszystkie strony pod rygorem zapisania amissyi na nie stawających stawały przez trzykrotną awizacyą w Kuryerze Litewskim zawiadamia. Antoni Kociel Sędzia Ziem. pttu Zaw. exdywizor, Stefan Mackiewicz Sędzia Ziemski pttu Zawil. exdywizor, Józef Bukowski pisarz Ziem. Zawil. exdywizor.

Regent Floryan Halko.

Sądy Exdywizorskie.

2 Sąd taxatorsko exdywizorski za remissą Litewsko Wileń. Gl. Sądu 2go Depart. w majątności Widuklach JW. Ludwika Gielguda Strażnika od dnia 25 Januaryi teraz biejącego roku egzystujący, poruczone sobie dzieło w celu dopełnienia satysfakcyi kredytorom tak zeszłego Antoniego Gielguda Starosty Xięstwa Zmudz. jako też i żyjącego Ludwika Gielguda strażnika ostatecznie w dniu 20 tego miesiąca wziąć w namowę postanawiając, aby więc tak kredytorowie i pretensorowie jako też debitorowie oraz dalsze osoby w jakikolwiek bądź względzie do funduszu wyż rzezonych JW. Gielgudow interessowani, nieodmiennie przed tem terminem z dowodami stawali i aby w czasie późniejszym niewiadomością nie osłaniali się przez niniejszą potrzykrotnie przy gazetach Kuryera Lit. zamieszczyć się powiną awizacyą zawiadamia, i że jak stawającym satysfakcyą domierzy, tak przeciwnie na niestawających stosownie do przeznaczeń remissy amissyą w rzeczy zapisze ostrzega. Dat 1822 roku mca februar. 4 dnia w Widuklach. Exdywizor Alojzy Jankowski Sędzia Ziem. Oszm. kawaler.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski skutkiem remissy Sądu Ziem. Ptu Rosień. w dobrach Meyliskach egzystujący w rozbiore sprawy konkursowej, powodem złączenia przez strony Dekretu kompromisarskiego w roku teraz. 1822 Januaryi 21 zalerowanego, gdy znajduje wykryte schedy dziedzictwa JPP. tak Szymona jako też Jana Bartoszewiczow, które pod konkurs wierzycieli na usatysfakcyonowanie długow isć powinne, ze względu jakiego bez zaawizowania kredytorow rzeczownego Jana Bartoszewicza Sąd ostateczny w terażniejszym zjeździe zająć się rozbiorem nie może, ażeby przeto jednoczasowa satysfakcyą dla wszystkich wierzycieli tak Szymona jako też Jana Bartoszewiczow na wykazanych schedach dziedzictwa dóbr Meylisk, którzy jeszcze ze swojemi pretensyami nieweszli domerzoną została przez trzykrotną awizacyą do Kuryera Litew-

skiego podaną strony zawiadamia, a odkładając czynność swą do dnia 16 następnego mca februaryi terażniejszego 1822 roku, że wtém terminie Sąd ostatecznie wezmie dzieło swe do namowy, oraz na niewchodzących z pretensyami amissyą zapisze. Takową awizacyą urząd w komplecie podpisuje. Dat w Meyliskach 1822 mca Januaryi 28 dnia. Prezydujący Exdywizor Sędzia b. Grodz. Rosień. Feodor Blinstrub. Sędzia b. Grodzki Ptu Rosień. i Exdywizor W. Ostrowski. Sędzia Grodz. Ptu Rosień. i Exdywizor Strawiński.

2 Roku 1822 lutego 3 dnia Sąd taxatorsko lokacyiny dekretem remissyjnym Sądu Gl. 2go Departamentu na usatysfakcyonowanie wierzycieli JW. Antoniego Micewicza b. Marszałka Rosień i kawalera przeznaczony; ciągle w majątności Goryszach w powiecie Rosień. od dnia 9 grudnia 1821 r. egzystujący, wszystkie osoby interessowane do takowego konkursu zawiadamia, że dnia 20 terażniejszego r. mca dzieło ogólne exdywizy do namowy wziąć zamierzył; do jakowego terminu aby wszyscy mający jakikolwiek stosunek pretensyi do funduszw JW. Marszałka Micewicza ony w tym Sądzie objawili, pod utratą na zawsze swojej pretensyi, stosownie do warunkow dekretu remissyjnego ostrzegając o tem przez gazetę Kuryera Lit. ogłasza.

Franciszek Kleczkowski Sędzia Ziem. Ptu Troc. Exdyw. Ziemski Ptu Wileńskiego Pisarz i Exdywizor Józef Olszański. Jan Brodowski Sędzia Grodzki, Brasł Exdywizor.

Regent Wincenty Dauksza.

Postanowienie Sądowe.

2. Sąd Główny Litewsko Wileński 2go ciąglego Departamentu po przewołaniu w dniu 21 Januaryi roku idącego do ostatniego wpisu rejestru remissyjnego, zastanawiając uwagę; że Ukazami Rzadzającego Senatu 1811 junii 5 i 1821 Januaryi 10 wydanemi, zalecono temuż Departamentowi jak najszybciej pilnować pospiechu w rozbiore dzieł wszystkich, po appellacyach od Dekretów Sądow Powiatowych, i porządkiem skarg, w akcessorynym stopniu postępujących, skutkiem takowego przedpisania, i wedle kolei przez Konstytucyę 1764 1766 i 1784 ustanowionej, dokłada Departament wszelkiej troskliwości, względem zapobieżenia przewłokom w sądzeniu spraw appellacyynych, mając zarazem to na względzie, ażeby osobne skargi z remissyjnego rejestru niezalegały bez rozwiązania, dla czego przez rezolucyą 1821 gbra 22 postanowił takowy remissyjny rejestr wołać in tractu odchodzących spraw appellacyynych, w zdarzeniu jakich odkładów, i kiedy stosownie do Konstytucyi 1764 dozwolony zostanie czas stromom dla przygotowania się do replik, lecz pomimo takową usilność, dają się doświadczać przeszkody, i strudnienia godzin sądowych, szczególnie z takich wydarzeń: że częstokroć zastanawiają się aktoraty pod pretekstem oświadczonej przez stawających adwokatów ugody, z warunkiem wolnego przemieszenia rzeczonych aktoratow; w razie niedoyscia kombinacy; Sąd Główny podług Statutu artykułu 54 z rozdziału 4 nie mógł nieuzyszczać czasu stromom dla pojednania się, z tym wszystkim, nietylko w przeciągu trzech dni, jak powyższe prawo zamierza, ale i w upływie kilku tygodni, lub miesięcy, takowe projekta ugody niedoprowadzają się do skutku, a tym czasem strony nieprzenaszają zastanowionych aktoratow z ugody, przez co zmnazaną zostaje zaległość spraw merozsądzonych, i obok tego schodzi bezskutecznie czas sądowy, w pisaniu rezolucyow o oświadczonych ugodach, które nie biorą końca, z tego nadto zrada się obojętność: czy takowe zastanowienie aktoratow na ugodach następuje z woli aktorow samych; zatym Sąd Główny przez rezolucyą 21 Januaryi roku idącego 1822 postanowił: 1. ponieważ prawo statutowe w artykule 56 z rozdziału 4 niemniej Konstytucya 1784 stanowi: że przy zawołaniu u Sądu sprawy, powinien znajdować się sam aktor, lub w imieniu jego urzędownie upoważniony plenipotent, a gdy projektowana przez adwokatow ugoda, tym bar-

dziewy wymaga prawnego na ten przedmiot od aktorów rzeczy umocowania, przeto Sąd Główny, we wszystkich sprawach, niedozwoli odtąd inaczey zapisywać aktoratów na ugodzie, jak tylko w obecności i na żądanie samych pozywających i pozwanych stron w Sądzie stawających, albo za złożeniem od tychże stron, prostoi szczególnie, nie do zapisania na ugodzie aktoratów, lecz do zawarcia sameyże ugody, wedle powyższego prawa na imie stawających adwokatów wydać się powinny, i urzędownie zaświadczonych pleni-potencyow. 2. Gdy artykuł 54 z rozdziału 4 w sprawach ku sądzeniu postępujących, do trzech dni używać czasu stronom dla pogodzenia się dozwala, na mocy przeto tego prawa, i stosownie do powyższego w punkcie pierwszym zastrzeżenia, jak Departament nie będzie wzbraniał samym aktorom, lub ich umocowanym, zapisania akto-ratów do takowego irzydniowego terminu na u-godzie, niedozwalając warunku wolnego wpisów przeniesienia, tak zarazem, po upływie dni trzech od zapisania, wołać nieodmiennie też aktoraty, i wrazie niedościa ugody, sądzić sprawy, lub za odejściem jednej, albo obu stron, postąpić wedle prawa deklaruje. 3. Adwokatom Sądu niniejsze-go zalecić, aby zastanowione dotąd na ugodzie aktoraty, w registrach appellacyynym, obligowym i remissyynym, przemieśli niezwłocznie po objawie-niu niniejszey rezolucyi. Naostatek 4. gdyby nie-strudniało pospiechu w czynnościach sądowych i to wydarzenie: że wpisują się aktoraty w regi-strach appellacyynym i obligowym za pozwami nieterminowemi, i jak się już doswiadczało, że Sąd Główny dowoławszy do takowych wpisów w jednym regestrze, przymuszonym był wołać sprawy z regestrow drugich za aktoratami ma-jącymi pozwy terminowe; w zapobieżeniu przeto wyniknąć mogacemu ztąd nieporządkowi, Sąd Główny ostrzega: że po przywołaniu aktoratu w którymkolwiek regestrze, to jest appellacyynym czy obligowym za pozwem nieterminowym wpi-sanego, takowy aktorat zatrzyma na sprawie do wyścia terminu pozwowi; dalsze zaś z tychże regestrów wołać będzie wpisy za pozwami termi-nowemi i następnie zastanowione na sprawie po wyścieniu terminu pozwom, do sądzenia z kolei przedsięwznie, o czem wszystkim objawić adwo-katom w otwartej izbie Sądu niniejszego, a dla wiadomości stron Interessowanych rozporządzenie takowe ogłosić przez Gazetę Kuryera Litewskie-go. Takowe postanowienie w Zurnale podpisane przez zasiadających w Sądzie Głównym.

O zgodności z Zurnalem poświęca Ignacy Choroszewski Regent Sądu Głównego.

Zgubione Papiery.

2. Z dnia 10 na 11ty xbra roku przeszle-go 1821 między Wilnem a Beniakoymami pe-wna podróżna osoba zgubiła fascykul z różnych papierow, autentycznych dokumentow i przywi-lejow królewskich imieniowi Kaniewskich służą-cych, dawno aktykowanych a innych bez akty-kacyi, gdy takowa zguba przez wszelkie inne sta-rania wynalezioną być nie może: niżej pod-pisany przez niniejszą odezwę w Kuryerze Li-tewskim mieszczącą się najpokorniey uprasza (je-śliby kto takowe dokumenta i przywileje, choć w błocie wtenczas obfitem zmokłe znalazł) o zło-żenie w najbliższym sądzie policyynym, a prze-

świeznego Sądu o łaskawe zawiadomienie pro-szącego, któren przyrzeka wszelki expens powró-cić i oddającemu rubli sr. 15 zapłacić.

X. Dominik Kaniewski Proboszcz Swistocki.

Uw i a d o m i e n i e.

2. Pocztamt Litewski podaje do powszechney wiadomości, iż zaleceniem Departamentu pocztowe-go z dnia 21 grudnia pominiętego roku 1821 Poczt-dyrektorowi tuteyszemu danem, z potwierdzenia JO. Xięcia Głównego naczelnika wspomnionego Departamentu, pozwolono we wszystkich poczt-owych urzędach Dyrekcyi Litewskiej, przyjmować i odprawiać do Królestwa Polskiego wszelkiego rodzaju posyłki oraz zagraniczną złotą i srebrną monetę, takowe dozwolenie dzisiejszey datty przez rozrządzenie Pocztamtu Litewskiego do skutku przywiedzionem, zostało. Posyłki i zagraniczna bręcząca moneta przyjmować się będą dla prze-syłania do Królestwa wszędzie jednostaynie, w Pocztamcie zaś samym w Expedycyi zagranicznych poczt, z zachowaniem ogólnych pocztowych praw-i-deł i ustanowionych na przesyłanie pieniędzy do królestwa polskiego, odprawiane zaś będą przez Kontory pograniczne w Brześciu i Kownie. Wilno lutego 8 dnia 1822 roku.

2. Липовскій Почтамтъ для все-общаго свѣденія объявляетъ, что пред-писаніемъ Почтоваго Департамента отъ 21 Декабря прошлаго 1821 года къ здѣшнему Почтдиректору послѣ-довавшимъ, съ утверждѣнія Т. Гла-внаго нагальскаго надъ онымъ Де-партаментамъ, дозволено во всѣхъ почтовыхъ мѣстахъ Липовской ди-рекціи принимать и отправлять въ Царство Польское всякаго рода по-сылки и иноспранную, золотую, и се-ребренную монету. Сіе разрѣшеніе нынѣ же по распоряженію сего По-чтамта введено въ дѣйствіе. Посыл-ки и иноспранная звонкая монета для пересылки въ Царство принимаемыхъ будутъ вездѣ единообразно, а въ са-момъ Почтамтѣ въ Экспедиціи ино-спранныхъ почтъ на общихъ почто-выхъ правилахъ, и на тѣхъ какія у-спановлены для денежной въ Царство Польское корреспонденціи, и отпра-вляемы будутъ туда чрезъ Брестскую и Ковенскую пограничныя почтовыя Конторы. Вильна Февраля 8 дня 1822 года.

2. Transport rozmaitych nowych nót muzy-cznych, jako to Steibelta, nowy Koncert Fielda 7mo 8mo Nocturno, nowy Exercice Rossinięgo, i innych Arye włoskie rozmaite i inne sztuki muzyczne przywieziono do magazynu Józefa Kopscha.

Observacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Beau	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
	dnia 11 średnia	28 cal. 0,56 lin.	+ 1,57 stopni	Poludn. Zachod.	Pogoda
	dnia 12 średnia	27 — 9,66 —	+ 2,16 — —	Poludn. Zachod.	Pogoda
	dnia 13 godz. 7	27 — 4,3 —	+ 2,5 — —	Poludn. Zachod.	Deszcz

Wilno dnia 13 Lutego 1822 Roku v. s.

Arendowna dzierżawa. (Otrzymano w Redakcyi dnia 7 lutego 1822.)

3 Szlachecka Ptu Szawelskiego Opieka, stosownie do rozporządzeń krajowego Rządu, schedy rozexdiwidowanych majątkow, Tryszek po Wojewodzie Chomińskim i Weniow po Putramentach, postanowiła wydać za remanent sześcioprocentney poszliny, przez publiczną aukcyą, w arendę na lat tyle, aż intraty wyrównają całkowitemu długowi, jakowe anticipative w zupełności przy wzięciu kontraktu, opłacić należy, na licytacyą w Opiece odbywać się mającą, oznaczyła terminy w dniach 7go, 8go i 9go następującego miesiąca lutego. Dołączając przeto registr, jak samych sched poszczególnie, tak też na nich zalegającego długu i roczney intraty wzywa życzących do wzięcia ktoreykolwiek z nich w arendę; aby z należytemi ewikcyami przybywali do teyże Opieki, gdzie w każdym czasie można widzieć zupełny opis majątkow i warunki pod jakimi kontrakta wydawane będą.

Nazwiska possesorow i majątkow przeznaczonych na arendę, z krótkim stanem tychże majątkow, opisaniem.	Remanent skarbowey należności srebrnem.		Intrata roczna srebrego gotowego grosza oprócz krescenyi.	
	Rub.	K.	Rub.	K.
1 Bugie Reyzera bez folwarku z osmiu mieszkańcami	148	58½	247	95
Scheda lesna Wojewody Michala Radziwilly	12	86	6	50
Zaścianek z mieszkaniem sukcesorow Opata Wirwicza	64	60	27	—
Połązupie XX. Karmelitow Głębockich z mieszkaniem	40	90	27	—
Pokamanie Pruszyńskiej schedy z mieszkańcem	119	98	106	—
Bugie kapituły wileńskiej z jednym mieszkańcem	133	64	30	—
Łatwele Szambelana Łopacińskiego z mieszkańcem	35	13½	15	50
Klisze Wolezackich z zma mieszkańcami bez folwarku	45	13	60	—
Klisze Karola Szukiewicza z jednym kątnikiem	45	54	5	—
Łąka w zaroślach małoletniego Hucewicza	10	62	1	20
Łąka w zaroślach pisarza Malczewskiego	24	40	4	—
Scheda lesna komandora Marcinkiewicza Zaby	77	36	4	—
Łąki lesne porucznika Zurawlewicza	16	44	3	40
Łąki lesne Bartłomieja Minuczycy	25	78½	3	—
Judeje Józefa Jeleńskiego bez folwarku z mieszkańcowa	115	69	38	—
Balsie Marciana Beresniewicza z 1 mieszkańcem	62	35	20	—
Scheda w gruntach po Straszewiczu Pukiella	4	—	2	—
2 W dobrach Weniach po Putramentach z exdywizyi wydzielona schedy w gruntach i łakach Wincentemu i Annie, o Judycie Nowickim	57	45	38	—

Marszałek Burba,

O s w i a d c z e n i e.

5. Roku 1822 Januaryi 20 dnia, Jan Wolski Naczczytel Gimnazium Grodzień., Kollegski Assesor, Imieniem własnym, i mocą plenipotencyi dnia 21 oktobra 1821 r. daney, et Eorundem, przed aktami Grodzkiewi ptu Wołkowyskiego przyznaney, Imieniem JW. Jana Zolkowskiego b. Chorążego ptu Wołkowyskiego, przed aktami i całą powszechnością, zapisuje oswiadczenie w rzeczy następney: JWW. Wiktorya z Owsianych b. Podkomorzyna Wołkowyska matka i Leon prezydent Sądu Gll. Litewsko - Grodzieńskiego i Departamentu i Kawaler syn Suchodolscy, nianująca się dotywniczką i aktualny dziedzic majątności Krzemienicy z attytencyami w pie Wołkowyskiem leżącey, za osobnemi i łącznemi inskrypcyami, różnoczasowie pozaciągali u różney klasy ludzi, i w tym rządzie u żalujących się tak znaczne kredyty, że pomieniona posiadłość ziemna, dostrzegła się bydź przeciążoną; a do tego kiedy żalujący się Wolski nietayną pewnością, ostrzeżony jako JWW. Suchodolscy nie do usatysfakcyonowania swych wierzcycieli, a coraz bardziej do obciążenia majątku odpowiedzi uległego, silnieysze postanowili okazywać działania; przeto celem zobowiązania do okazania skutku dokumentowi obligacyjnemu 1813 lipca 17 na rubli srebrnych 2,100 wydanemu, a w roku 1818 w Ziemstwie Wołkowyskim oblatowanemu i rozwinętem w Sądzie Ziemskim Wołkowys. process. Jakoż Sąd Ziemski Wołkowyski Dekretem Oczwistym 1819 Sbra 20 ferowanym, na rzecz żalującego się kapitału z procentem oraz expensami rubli srebrnych 3,012 rekognoskował, i dzień 11 apryla 1820 r. na exolucyą determinował.

W którym terminie gdy zadosyć Dekretowi JWW. Suchodolscy nieuczynili, wypadato z porządku dekretem wskazanego zyskać z majątku Krzemienicy satysfakcyą, lecz Dworzańska ptu Wołkowyskiego Opieka za zaległości podatkowe do 3,000 rubli srebr. wynoszące, zajęła do wytrzymania wszelki JWW. Suchodolskich majątek. Wiedząc wszakże żalujący się Wolski, że dług skarbowy z majątku Krzemienicy, do 4,000 rubli srebr. intraty roczney przynoszącego, w przeciągu roku może bydź wyexekwowanym, tem samém że tenże majątek w prędkim czasie na satysfakcyą okaże się swobodny, z szukaniem skutku powyższego dekretu do roku 1821, stał się cierpliwym; jednak chybita nadzieja: albowiem Dworzańska ptu Wołkowyskiego Opieka, nie tylko że w przeciągu roku niedoimki skarbowey nie wyexekwowała, lecz jeszcze do wyexekwowania przez wypuszczenie obcey osobie aredą Krzemienicy, trzyletni termin zakreśliła; przez co dała sposob że przychodząca intrata nie na rzecz skarbu, ale przeciwnie na rzecz dziedzica JW. Prezydenta Suchodolskiego dochodzi, jaki postępek na krzywdę kredytorów JWW. Suchodolskich wymierzony, nakazał żalującemu się bliżey rozpatrzeć się tak w aktach publicznych jak i w obecnym położeniu interessow współ ubiegających się z dopominkiem o należytny skutek, i znalazł: że podatki skarbowe niewyexekwowane, że długi za dekretami, za dokumentami intabulowanymi i oblatowanymi, a to tylko w aktach Wołkowyskich, prócz nieobjawionego, wykazuje się na majątku JWW. Suchodolskich w kapitale przeszło 650,000 a z procentami więccy miliona złotych, nadto jeszcze wszystkie dusze włościańskie w mają-

tku dłużników zaprzeczeniami Rządowemi obciążone, z tych tedy jedynie powodów, żalujący się, łącznie z JW. Chorążym Zolkowskim kilkadziesiąt tysięcy zł., nie za dekretem lecz za inskrypcjami do dopominku od WW. Suchodolskich mającym, osądził za środek nayprzyzwoitszy, powołać na Sąd Główny Grodzieński zgo Departamentu, tak nieraz wymienionych JWW. Suchodolskich, jak niemniej dla skuteczney i jednozasowey rozprawy, kredytorów, znaczniejsze kapitały mających i z miejsca pobytu wiadomych, w żądaniu: o uwolnienie majątku JWW. Suchodolskich, z zarządzenia Dworzańskiej ptu Wołkowyskiego Opieki, o zdjęcie zaprzeczeń Rządowych, z kolei zaś o przeznaczenie na rozdział kredytorom wszelkich funduszków debitorskich, Sądu taxatorsko exdywizorskiego, bo choćby majątek Krzemienica z opiekowania się Dworzańskiej ptu Wołkowyskiego Opieki uwolnił się, zawsze jednak, coraz pomnażając się, zaprzeczenia i dalje ciężary ogólnie na cały majątek ziemny, dawno już stracony, niedozwolilyby trafić wielolicznym kredytorom do zyskania restytucyi za dekretemi od czasu nie małego oczekującym winney, za jakowem powołaniem, gdy już rozprawa w dniu 20 februaryi r. b. jest spodziewaną i dla tego żalujący się imieniem własnym i imieniem JW. Chorążego Zolkowskiego wszystkich interessowanych wzywa, aby wspólnie łącząc się z oświadczającymi się stawali do rozprawy w Sądzie Głównym Litewsko-Grodzieńskim z Departamentu na dzień 20 februaryi r. b., gdyby zaś pędsza wiadomość każdego kredytora lub jakikolwiek stosunek pretensyiny do funduszków JWW. Suchodolskich mającego, zasięgnąć zdołała, ninieysze oświadczenie dla trzykrotnego ogłoszenia w Kur. Lit. umieścić postanawiam, własną podpisując się ręką. Działo się jak wyżej w Wołkowysku. Jan Wolski Kollegialny Assesor.

Roku 1822 mca Januaryi 6 dnia przed Sędem Grodz. Wileń. stawając obecnie Adwokat subseltow i Regent Gran. Jan Kanty Krusiński oświadczenie ninieysze do akt podał przyjęliśmy. Prezydent Adam Dauksza. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W. Józef Horodiński Sędzia. Antoni Pomarnacki Sędzia. Jest w aktach świadczą Józef Towiański Grodz. Wileński Regent.

Roku 1822 mca lutego 6 dnia takowe oświadczenie Redakcyi może umieścić w Kur. Lit. świadczą. Józef Horodiński Sędzia, Grodz. Wileń.

3. Skutkiem Naywyżey utwierdzonego dnia 14 marca 1821 roku, postanowienia o domach Goscinnych, Restauracyach, kawiarniach, traktierach i garkuchniach; z mocy oraz Ukazu Rządu Gubern. Wileń: pod dniem 21 decembrz 1821 roku przy zacytowanym postanowieniu nadesłanego, Ratusz Miasta Powiatowego Szawel. wzywa przez ninieysze Ogłoszenie każdego życzącego wziąć w aręde na lat trzy i pół ustanowione w Mieście Szawlach dwa traktiery, z których jeden w rynku, a drugi w drugiej części Miasta mieścić się będą: na wzięcie jakowych wedle postanowienia § 15, dopuszczają się Kupcy, Mieszczanie i Włościanie, mający świadectwo na prawo handlu i mający wedle § 20, o dobrej konduicie w regularnym postępowaniu atestata, do czego należy mieć dowód o niezadłużeniu się dla pewności co roczney dla dochodu mieyskiego opłaty, za utrzymanie traktieru prawnie uczyniony; licytacya odbywać się ma w Szawelskim Mieyskim Ratuszu w następujących dniach: pierwszym februaryi 6, drugim 20 i nastatek 27 tegoż miesiąca idącego 1822 roku, po ukończeniu jakowey, należący do zadzierżewienia dwóch w Szawlach traktierow, otrzymają od Ratusza tuteyszego kontraktu na walorowym Herbowym papierze na przyszłe lat 3½ z początkowym

minem od dnia 1 junii 1822 roku, w których kontraktach, będą mieli pojaśnienie, co mogą utrzymywać, a to odpowiednio § 24, stol, herbatę, kawę, przedaż win wódek zagraniecznych i Rossyjskich, wszelkiego rodzaju romu, szromu, arakulikerow, pączu, w ogólności wódek ze zboża wedle § 14 ustawy o poborze z trunkow, nastojek i tychże wódek wyrabianych, piwa lekkiego, miodu, piwa i porteru angielskiego, oraz wyrabianych w Rossyi na sposob angielski, niemniej mieć nie więcej nad dwa bilardy, co się zaś ściaga dalszych ostrożnościów i wolnościów przy licytacyi mający zamiar należeć do oney w Ratuszu z ogólnego postanowienia dostatecznie poinformowani zostaną o wszystkich wyrażonych zaprowadzeniach, o czém mnieyszym Ogłoszeniem Ratusz Szawelski dając do powszechney wiadomości, każdego z życzących utrzymywać w Szawlach traktiery na opisanie powyżey terminu do licytacyi ze wszelką gotowości uprasza do Ratusza Szawelskiego Datę roku 1822 miesiąca Januaryi 22 dnia. Jerzy Elberd Burmistrz.

Za zgodność świadczę, Tytularny Sowietnik Rządu Gubern: Sekretarz Nowicki.

O s t r z e ż e n i e.

3. Niżey podpisany przy odwołaniu się do protestacyi w aktach Ziem. Ptu Zawileyskiego Gubernii Wileń. zapisaney, niemniej do rozpoczętego w tymże Sądzie procesu z Imc Panem Michałem Czyżem Rotmistrzem Lidzkim w takim dowodzeniu: że pomieniony Imc będąc instalowanym do zarządzania i administrowania w starostwie Dziśnieńskim czyli Kuryłowickim, wprzód w dożywotne władanie, później na lat 12 Naymilszowiey protestującemu się darowanym, i onym zarządzając przez lat 12 oskazyony od włościan o nadużycia, z woli Rządu Gubern. Minskiego w roku 1818 (mimo wiadomości protestanta) zostawszy oddalonym, nieetylko z dochodow wybieranych nieusprawiedliwił się i do znaczney summy za świadectwem rewersalnych kwitów zadłużonym został, ale nadto wszelkiego rodzaju papiery jedne do rachunku wpływające, drugie służące na posesyę Starostwa zabrał, i one przedbrótnie tłómacząc, jakby pożyczalnemi skrybtami mianuje. A tym sposobem ożby kogożkolwiek podstępnie nie uwiodł, razem na krzywdę i szkodę nienaraził, podając to do powszechney, i samego obiał. wiadomości, ninieysze ostrzeżenie w gazecie Kuryera Lit. umieszczam Datę Roku 1822 miesiąca februaryi 6 dnia.

Gaspar Czyż Szlatski Sowietnik i Kawaler. Wolno drukować 1822 lutego 6. d. Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasiński.

2. Niżey podpisany założył w tuteyszym mieście fabrykę tytoniów od więcej pięciu laty, przywiozłszy z Hollandyi sposób przysposobienia tytoniów, aby one w użyciu uczynić przyjemnymi tak dla zapachu jako i smaku, bez naymniejszey szkody dla zdrowia. Sprowadzając zaś tyłście prosto z Ameryki w naywybornieyszych tyłko gatunkach, jego fabryka dostarcza naylepszy tytuń, jaki się w całym kraju sprzedawać może, nieustępując nawet tureckiemu, o czém już i doświadczenie przekonał; a chcąc zadosyć uczynić powszechnemu żądaniu, aby i w Litwie skład swych założył tytoniów, przeto znadżny zapas onego z własney fabryki posłał dla sprzedaży do magazynu WJPana Józefa Kopscha w Wilnie, u którego wszystkie z jego fabryki wychodzące tyłtunie dostać można, gdzieby się zaś indziej pod moim nazwiskiem sprzedawały, chociaży i z podpisem mojego imienia, takowe za sfałszowane uważać należy. W Petersburgu 10 stycznia 1822.

N. R. Guichart.

S p r z e d a ż

Dom pod N. 145 na ulicy Bernardyńskiej położony na dwie ulicy wychodzący jest do sprzedania na tych kontraktach; ktoby onego życzył kupić czy w całości czy rozdzielać przez połowę jako z dwóch dziedzicow składający się może układać się z samym aktorem mieszkającym w swoim majątku o milę od Wilna, a na każdą rekwietycz zischać mogącym. Za wiedzą aktora rządu Antoni Lenkiewicz

Roku 1822 miesiąca Januaryi 21 dnia świadczą awizacya może być przyjęta do druku swadczą Karol Romanowicz Sędzia Grodz. Wileń.